

Tři sudičky

Jaromír Nohavica

G D C D G

1. Tři sudičky u kolébky, hoj-hoj, stály mi,
podle tvaru mojí lebky, hoj-hoj, věštily,
 já jsem zrovna dělal kaku, hoj-hoj, do plenek,
 nechápal jsem smysl jejich, hoj-hoj, myšlenek.

G D C D G

R: Hoj-hoj-hola-hoj, budoucnost je boj,
 hoj-hoj-hola-hoj, a tak se, chlapče, boj!

2. První babka byla mírně, hoj-hoj, obézní,
 snad proto mi přivěštila ruku princezny,
 ať s ní strávím ve svém loži, hoj-hoj, co to dá,
 čili, jak to zpívá Samson, hoj-hoj, pohoda.

R:

3. Druhá babka byla zloduch, hoj-hoj, od kosti,
 snad proto mi přivěštila samé starosti,
 jenom ať se hošík trochu, hoj-hoj, potrápí,
 ať je jeho princeznička, hoj-hoj, na chlapy.

R:

4. Třetí řekla: "Holky, vy snad, hoj-hoj, blbnete,
 víte, jaká nemoc vládne, hoj-hoj, ve světě,
 ať zavládne v jeho žití, hoj-hoj, idyla,"
 vzala nůž a fik! a věštiny, hoj-hoj, zrušila.

R:

5. Z toho plyne poučení, hoj-hoj, pro všecky,
 že každý problém dá se řešit, hoj-hoj, vědecky:
 aby nekradlo se, uřež lidem, hoj-hoj, ručičky,
 aby nezdrhali za kopečky, hoj-hoj, nožičky.

R: 2x